

Kärlek! ock ditt hopp sig sänker,
 Då du på Choleran tänker.
 Mången suck och tår du skänker:
 Spar dock dessa än en dag.
 Oviss huru Ödet ställer,
 Kanske din rival det galler,
 Och blott honom döden faller,
 Säkert til ditt välbehag.

Tidningarne til oss skicka
 Varningar, at vin ej dricka —
 Blott en afskeds-skål, min flicka!
 Och, min vän! du ännu får.
 Sedan, Måttligbetens Bröder!
 För oss ingen drufva blöder.
 Nykterheten helsen stöder:
 Knappt Choleran på oss rår.

RECEPT

emot

Cholera Morbus:

PÅ VÆRS.

Beställ om ditt hus, ty du måste ha
 a Kon. B. 1.

STOCKHOLM,

Tryckt hos CARL DELKEN, 1831.

RECEIPT
Cholera Morbus

Strängt Cholera Morbus hotar,
Quarantaine den knappast motar,
Influenzan re'n man botar,
Som dess förbud vara plär.
Dödens timme synes stunda:
Må vi ej för faran blunda,
Utan saken blott begrunda
Lugnt och sådan som den är.

Sig kurer, preserve,
Hinner man knappt någotdera,
När hon kommer, Fru Cholera,
I sin rysliga gestalt.
Då hon färdig är at härja,
Charon med sin gamla färja
Sliter ondt, at hinna berga
Hennes offer öfverallt.

Ej til våra lugna stränder
Gud med straffet henne sänder,
Blott til barbariets länder:
Så man ännu hoppas bör.
Men den Högstes visa lagar
Få ej klandras. Han behagar
Ofta älska den Han agar:
Allt af kärlek Herren gör.

Visst Choleran oss förskräcker,
Stundom hopp, än frugtan väcker.
Sinneslugnet aldrig räcker,
Då vi träffas af dess hot.
För at detta mindre störa,
Borde vi väl något göra,
At dess ankomst kunna höra,
Kanske, med än mindre knot.

Fru Cholera tycks befälla
Liten jemlikhet bland alla.
Ej mot nödens baru så kalla,
J som lyckan gynnad har.
Guldet efter Er skall blifva:
Litet kunnen J väl gifva,
Förr'n at testamente skrifva
Åt den vän som ej blir kvar.

Tänk på detta: Slaf af skatten,
 Då du ser den nötta hatten
 Ofta til blott bröd och vatten
 Räckas dig af uslingen.
 Ej den minsta slanten meta,
 Sök ej nödens källa leta
 Med at af den arma veta
 Hvar til han behöfde den.

Af procentarn fort tag åter
 Capitalet, fast han gråter.
 Ej ditt samvete tillåter
 Mer än sex procent derpå.
 Uti denna penningbristen
 Skona äfven Slotts-Canslisten:
 Han, om Morbus skiljer tvisten,
 Får i evig Gillstu gå.

Du som ärans höjd vill finna,
 Flera ordnar, titlar, vinna!
 Akta dig, hon kan dig hinna
 Midti branten der du är.
 För Choleran då, kan hända,
 Får du blygsamt återvända:
 Knappt förtjensterne bli kända,
 Hvarföre crachan du bär.

Och J, vördige Prelater,
 Med och utan Pastorater,
 Än mång gyllende dukater
 Rymmas uti ert skattull.
 Som det är för smittan farligt,
 Skicken er Adjunkt helt varligt.
 Må Choleran komma snarligt:
 Ha'n i ordning vid Skanstull.

Lagens Skärpare! hvars penna
 Straff och nåd oss låtit känna,
 Tag nu domen sjelf af denna:
 Samvetsfriden är så skön.
 Genom händelsernas kädja
 Fru Cholera tycks tilstädja
 Parterna i hast at vädja
 Til en Högre Rätt om lön.

Äfven J, som handel drifven!
 Redlige i vigten blifven,
 Något större strutar rifven,
 Då J säljen i minut.
 Tänk på runstycken så många,
 Dem J uppå köpet fånga,
 Och hur med allt slikt vill gånga,
 Om Choleran snart gör slut.

J som syn och klippen kläder,
 Skären eller kanten läder!
 Vet', Choleran som et väder
 Tittar i er verkstad in.
 Ni må sömma eller lästa,
 Gören starkt för priset bästa,
 Handlen redligt mot er Nästa,
 Akten hans som eget skinn.

Om ej uppå lifvets bana
 Just så redlige af vana,
 Låten frugtan Eder mana:
 Blifven bättre nu än förr.
 Gån ur säkerhetens vagga,
 Låten ångern snart Er agga,
 Rädens at den hvita flagga
 Snart kan svaja vid er dörr.

Ingen synd så stor kan vara,
 At ej nåd mot den bör svara:
 Varer dock til bättring snara,
 Stockholms alla Bagare!
 Lågan, J fån dagligt skåda,
 Borde straffet Er förråda.
 För Choleran och dess våda
 Mera mjöl i snutarne.

Bryggare! i gamla drafven
 J en riktig afbild hafven
 Af förgängelsen och grafven,
 Der ert dricksfat slås omkull.
 Hvad har rikdomen för värde
 Då Choleran är å färde;
 Åt en annan hon beskärde,
 Kanske, redan edert gull.

Slagtare! i djurens rike
 Hvar och en af eder fike
 At ej vara deras like:
 Ambition på Er ju rår.
 Nyttjen intet pålägg mera,
 Annars kommer Fru Cholera
 At ert Sterbhus inventera
 Och tar Er med hull och hår.

Herrar uti Medicinen!
 Uppenbaren ej med minen,
 At af frugtan J förtvinen
 Nu för dödens tyranni.
 Då ej förr så alltid stränga
 At vårt stackars lif förlänga,
 Hvarför så Choleran stänga?
 Tänk hvad Sterbhus det kan bli!